

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2021. gada 22. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – 29. panta 1. punkts – 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts – Savienības Muitas kodekss – Regula (ES) Nr. 952/2013 – 70. panta 1. punkts – 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts – Muitas vērtības noteikšana – Darījuma vērtība – Pielāgošana – Cena, kas ietver piegādi līdz robežai

Lietā C-75/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) iesniedza ar 2020. gada 29. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 13. februārī, tiesvedībā

“Lifosa” UAB

pret

Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

piedaloties –

Kauno teritorinė muitinė,

“Transchema” UAB,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Vāls [N. Wahl] (referents), tiesneši L. S. Rossi [L. S. Rossi] un J. Pasers [J. Passer],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [E. Tanchev],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ņemot vērā rakstveida procedūru,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- “Lifosa” UAB vārdā – A. Seliava un E. Sinkevičius, advokatai,
- Lietuvas valdības vārdā – V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart* un *J. Jokubauskaitė*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Kopienas Muitas kodekss”) 29. panta 1. punktu un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Savienības Muitas kodekss”), 70. panta 1. punktu un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp “*Lifosa*” UAB (turpmāk tekstā – “importētājs”) un *Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Muitas dienests, Lietuva) par muitas iestāžu lēmumu attiecībā uz importētāju citastarp piemērot ievesto preču muitas vērtības pielāgošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Kopienas Muitas kodekss

- 3 Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā bija noteikts:

“Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

[..]

- b) pārdošana un cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtību attiecībā uz novērtējamām precēm nav iespējams noteikt;

[..].”

- 4 Šā kodeksa 29. panta 3. punkta a) apakšpunkts bija izteikts šādā redakcijā:

“Cena, kas faktiski samaksāta vai maksājama, ir pircēja samaksātā vai maksājamā kopējā summa pārdevēja labā par ievestajām precēm, un tajā ietilpst visi pircēja samaksātie vai maksājamie maksājumi pārdevējam saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem vai trešai pusei, lai izpildītu saistības pret pārdevēju. Maksājumam nav obligāti jābūt naudas pārskaitījuma formā. Maksājumu tiešā vai netiešā veidā var izdarīt ar akreditīviem vai apgrozāmiem vērtspapīriem.”

5 Minētā kodeksa 32. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 29. pantu, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ir jāpieskaita:

[..]

e) i) ievesto preču pārvadāšanas un apdrošināšanas izmaksas un

[..]

kas saistītas ar ievesto preču nogādāšanu vietā, kur tās pirmo reizi ievestas Kopienas muitas teritorijā.

2. Pieskaitījumi pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama saskaņā ar šo pantu, ir jānosaka, pamatojoties vienīgi uz objektīviem un skaitļos izsakāmiem datiem.

3. Nosakot muitas vērtību, pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, drīkst pieskaitīt tikai šajā pantā noteiktos pieskaitījumus.”

Regula (EEK) Nr. 2454/93

6 Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.), I daļas V sadaļas 4. nodaļas “Nosacījumi attiecībā uz pārvadāšanas izmaksām” ietvertajā 164. panta c) punktā bija noteikts:

“Piemērojot [Kopienas Muitas] Kodeksa 32. panta 1. punkta e) apakšpunktu [..]:

[..]

c) ja pārvadāšana notiek bez atlīdzības vai to nodrošina pircējs, tad izmaksas par pārvadāšanu līdz vietai, kur preces nonāk Kopienas muitas teritorijā, kuras aprēķina saskaņā ar to kravas pārvadāšanas likmju plānu, ko parasti piemēro tiem pašiem transporta veidiem, iekļauj muitas vērtībā.”

Savienības Muitas kodekss

7 Savienības Muitas kodeksa 70. pantā “Muitas vērtības noteikšanas metode, pamatojoties uz darījuma vērtību” ir noteikts:

“1. Preču muitas vērtības pamatbāze ir darījuma vērtība, kas ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena par precēm, kad tās pārdod izvešanai uz Savienības muitas teritoriju; šī cena vajadzības gadījumā tiek pielāgota.

2. Faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir kopējā summa, ko pircējs par ievestajām precēm ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā pārdevējam vai trešai personai pārdevēja labā, un tā ietver visus maksājumus, kuri ir samaksāti vai jāmaksā saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem.

3. Darījuma vērtību piemēro, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

[..]

b) pārdošana un cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtību attiecībā uz novērtējamām precēm nav iespējams noteikt;

[..].”

8 Šā kodeksa 71. pantā “Darījuma vērtības sastāvdaļas” ir paredzēts:

“1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 70. pantu, cenai, kura ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, tiek pievienoti:

[..]

e) šādi maksājumi līdz pat vietai, kur preces tiek ievestas Savienības muitas teritorijā:

i) ievesto preču pārvadāšanas un apdrošināšanas izmaksas;

[..].

2. Pieskaitījumus pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama saskaņā ar 1. punktu, nosaka, pamatojoties vienīgi uz objektīviem un skaitļos izsakāmiem datiem.

3. Nosakot muitas vērtību, pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, neko nepieskaita, izņemot šajā pantā paredzētos pieskaitījumus.”

Īstenošanas regula (ES) 2015/2447

9 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Regulā (ES) Nr. 952/2013 (OV 2015, L 343, 558. lpp.), 138. panta “Pārvadāšanas izmaksas” 3. punktā ir noteikts:

“Ja pārvadājumi ir bez maksas vai pircēja nodrošināti, pārvadāšanas izmaksas, kuras jāiekļauj preču muitas vērtībā, aprēķina saskaņā ar pārvadāšanas kravas likmju sarakstu, ko parasti izmanto tiem pašiem transportlīdzekļa veidiem.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 Importētājs ir Lietuvā reģistrēta sabiedrība, kas citastarp ražo mēslošanas līdzekļus. Izpildot 2011. gada 23. septembrī noslēgto līgumu, tas laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. oktobrim no starpnieka – “*Transchema*” UAB – nopirka un Savienības muitas teritorijā ievada Baltkrievijā reģistrētās sabiedrības *Naftan JSC* (turpmāk tekstā – “ražotājs”) ražotu tehnisko sērskābi dažādos daudzumos.

11 Par katru darījumu tika noslēgts papildu līgums, kurā noteikta konkrēta cena atbilstoši Starptautiskās Tirdzniecības palātas izstrādātajiem starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem *Incoterms 2000*, proti, kā “piegādāts līdz robežai” (*DAF*), kas nozīmē, ka ražotājs sedz arī visas ievesto preču pārvadāšanas izmaksas līdz saskaņotajai piegādes vietai pie robežas.

12 Importētājs kā deklarēto preču muitas vērtību uzrādīja faktiski samaksātās summas, kādas tās bija norādītas starpnieka izsniegtajos rēķinos.

13 Kaunas muitas iestāde (Lietuva) pārbaudes gaitā konstatēja, ka šādi deklarētā ievesto preču muitas vērtība bija mazāka par pārvadāšanas izmaksām, kas ražotājam faktiski radušās, šīs preces pārvadājot pa dzelzceļu līdz robežšķērsošanas vietai. Uzskatīdama, ka minēto preču darījuma vērtībai bija

jāpieskaita šīs transportēšanas izmaksas, Kaunas muitas iestāde 2017. gada 9. februārī pieņēma lēmumu par importētāja deklarētās muitas vērtības pielāgošanu, tai pieskaitot izmaksas saistībā ar šo preču pārvadāšanu ārpus Savienības muitas teritorijas. Tādējādi tam tika uzdots papildus samaksāt 25 876 EUR kā šīs muitas vērtības pielāgojumu, nokavējuma procentus 412 EUR apmērā par attiecīgajām nesamaksātajiem muitas nodokļiem, par preču ieviešanu maksājamo PVN 187 152 EUR apmērā, ar šo nodokli saistītos nokavējuma procentus 42 492 EUR apmērā, kā arī naudas sodu 42 598 EUR apmērā.

- 14 Importētājs šo lēmumu apstrīdēja Lietuvas Republikas Muitas dienestā, kas nolēma to atstāt negrozītu.
- 15 Importētājs iesniedza pieteikumu *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva).
- 16 Ar 2017. gada 28. novembra nolēmumu *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa) šo importētāja pieteikumu noraidīja kā nepamatotu, bet tas šo nolēmumu pārsūdzēja *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa).
- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka starp pamatlietas pusēm nav strīda par to, ka ievesto preču pārdošanas cena ietvēra arī ar piegādi līdz robežai saistītās izmaksas, kuras saskaņā ar šā sprieduma 11. punktā izklāstītajiem piegādes noteikumiem bija uzņēmies ražotājs.
- 18 Minētā tiesa arī precizē, ka šo preču muitas vērtība, ko importētājs uzrādījis savās muitas deklarācijās, veidoja par minētajām precēm samaksātās summas un ka tās atbilda to faktiskajai vērtībai. Tomēr šādi deklarētā muitas vērtība bija mazāka par izmaksām, kas ražotājam radušās, šīs preces pārvadājot pa dzelzceļu līdz Lietuvas robežai.
- 19 Šajā ziņā muitas iestādes apgalvo, ka, ja šo preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām ievesto preču darījuma vērtība netiktu pielāgota ar to pārvadāšanas izmaksu pieskaitīšanu, kuras radušās ražotājam, muitas deklarācijas neatspoguļotu visus minēto preču elementus, kuriem piemīt ekonomiskā vērtība.
- 20 Savukārt importētājs apgalvo, ka ievesto preču pārdošanas cena atspoguļo to faktisko vērtību, jo, pirmkārt, ražotājam nav iespējams šīs preces pārstrādāt vai uzglabāt un, otrkārt, minēto preču reciklēšanai būtu ļoti lielas izmaksas. Tādēļ, lai gan šī cena nesedz visas ražotājam radušās pārvadāšanas izmaksas, minētā cena ir saprātīga un ražotājam saimnieciski izdevīga, jo vides nodokļa apmērs, kas Baltkrievijā būtu jāmaksā par ievesto preču reciklēšanu, pārsniegtu šo preču deklarētās muitas vērtības un pārvadāšanas izmaksas.
- 21 Šajā lietā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ievesto preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts paredz, ka to darījuma vērtībai ir jāpieskaita pārvadāšanas izmaksas tādā situācijā kā pamatlietā aplūkojamā, kur, lai gan pārdošanas noteikumos ir paredzēts, ka šo preču pārdošanas cena ietver arī pārvadāšanas izmaksas, tās pārvadāšanas izmaksas, kas radušās ražotājam, pārsniedz cenu, par kādu nupat minētais šīs preces nodod importētāja rīcībā.
- 22 Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Kopienas Muitas kodeksa] 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī [Savienības Muitas kodeksa] 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darījuma vērtība ir jāpielāgo, tajā iekļaujot arī visas izmaksas, kas [...] ražotājam faktiski rodas, preces pārvadājot līdz vietai, kur tās ievestas Savienības muitas teritorijā, ja – kā tas ir šajā lietā – 1) saskaņā ar piegādes noteikumiem [...] pienākumu segt šīs izmaksas uzņēmies

[..] ražotājs un 2) šīs pārvadāšanas izmaksas pārsniedza noligto cenu, kuru faktiski samaksāja [..] importētājs, bet 3) cena, ko [..] importētājs faktiski samaksāja, atbilda preču patiesajai vērtībai, pat ja šī cena nebija pietiekama, lai segtu visas pārvadāšanas izmaksas, kas radās [..] ražotājam?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ievesto preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām to darījuma vērtībai ir jāpieskaita izmaksas, kas ražotājam faktiski radušās, preces pārvadājot līdz vietai, kur tās ievestas Savienības muitas teritorijā, ja saskaņā ar noligtajiem piegādes noteikumiem pienākums segt šīs izmaksas ir ražotājam, minētās izmaksas pārsniedz cenu, ko faktiski maksā importētājs, bet šī cena atbilst preču patiesajai vērtībai.
- 24 Vispirms ir jāatgādina, ka ar muitas novērtējumu saistītais Savienības tiesiskais regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienveidīgu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Tādējādi muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība, un līdz ar to tajā ir jāņem vērā visi šīs preces elementi, kuriem ir ekonomiska vērtība. Lai gan muitas vērtība parasti ir nosakāma, ņemot vērā par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, šī cena ir lielums, kurš iespējami pēc vajadzības jāpielāgo, lai novērstu muitas vērtības patvaļīgu vai fiktīvu noteikšanu (spriedums, 2019. gada 20. jūnijs, *Oribalt Rīga*, C-1/18, EU:C:2019:519, 22. un 23. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 25 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka par ievestajām precēm samaksātā cena atbilst to patiesajai vērtībai un ka nekas neļauj apgalvot, ka cena, ko importētājs faktiski samaksājis par šīm precēm, būtu fiktīva, jo izrietētu no krāpšanas vai tiesību ļaunprātīgas izmantošanas.
- 26 Līdz ar to nešķiet, ka strīds pamatlietā attiektos uz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību, par ko gan vēl būs jāpārlicinās iesniedzējtiesai, bet tajā runa ir tikai par jautājumu, vai tādā situācijā kā pamatlietā aplūkojamā Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts paredz, ka ievesto preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām to darījuma vērtībai ir pieskaitāmas pārvadāšanas izmaksas, kas atbilstoši liguma noteikumiem ir radušās ražotājam un ir iekļautas pārdošanas cenā, ja šī cena nedod iespēju segt visas pārvadāšanas izmaksas.
- 27 Pirmām kārtām, saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktu un Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punktu ievesto preču darījuma vērtība ir uzskatāma par to muitas vērtības noteikšanas “pamatbāzi”. Saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 32. pantu un Savienības Muitas kodeksa 71. pantu, lai atspoguļotu šo preču patieso ekonomisko vērtību, šo pamatbāzi var tikai papildināt ar dažiem citiem elementiem.
- 28 Tomēr, lai gan Kopienas Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts un Savienības Muitas kodeksa 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ļauj papildināt faktiski samaksāto cenu, tai pieskaitot pārvadāšanas izmaksas, šīs normas paredz, ka šīs izmaksas nav uzreiz iekļautas šajā cenā, kā tas ir gadījumā, ja pārdošanas noteikumos ir paredzēta cena precēm, kas “piegādātas līdz robežai”.
- 29 Apstiprinājums šādai pieejai ir rodams Regulas Nr. 2454/93 164. panta c) punktā un Īstenošanas regulas Nr. 2015/2447 138. panta 3. punktā. Proti, šīs normas pārvadāšanas izmaksu pieskaitīšanu ievesto preču darījuma vērtībai pieļauj vienīgi tad, ja pārvadāšana tiek nodrošināta vai nu bez maksas, vai arī par importētāja līdzekļiem.

- 30 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietā, pirmkārt, nekas neliecina par to, ka nolīgta pārdošanas cena nebūtu ietvērusi arī ievesto preču pārvadāšanas izmaksas un, otrkārt, importētāja samaksātā cena atbilda šo preču patiesajai vērtībai.
- 31 Līdz ar to tādā situācijā kā pamatlietā aplūkojamā nav izpildīti nedz Kopienas Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā un Savienības Muitas kodeksa 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā paredzētie nosacījumi, nedz Regulas Nr. 2454/93 164. panta c) punktā un Īstenošanas regulas Nr. 2015/2447 138. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi.
- 32 Šo normu atšķirīga interpretācija nozīmētu paredzēt, ka importētājam ievesto preču pārvadāšanas izmaksas ir jāsedz divkārt, un līdz ar to uzskatīt, ka preču ieviešanai uz tādu pārdošanas noteikumu pamata, kuros paredzēta šo izmaksu iekļaušana šo preču pārdošanas cenā, pēc iestādes ierosmes bija jāveic darījuma vērtības pielāgošana.
- 33 Apstākļi, ka šajā lietā ievesto preču pārvadāšanas izmaksas, kas radušās ražotājam, pārsniedz cenu, ko faktiski samaksājis importētājs, šo secinājumu nemaina, ar nosacījumu, ka šī cena atspoguļo šo preču patieso vērtību, bet par to būs jāpārliedzinās iesniedzējtiesai.
- 34 Otrām kārtām, nešķiet, ka tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie būtu pamatots Eiropas Komisijas rakstveida apsvērumos minētais risks, ka ekonomikas dalībnieks varētu izvairīties no pienākumiem saistībā ar ievesto preču muitas vērtības noteikšanu, atsaucoties uz savu līgumslēgšanas autonomiju. Šāda riska atzīšana faktiski nozīmētu izdarīt pieņemumu, ka šo preču pārvadāšanas izmaksas netika segtas, bet, kā norāda iesniedzējtiesa, šajā gadījumā tas tā nav. Turklāt tas, ka minēto preču muitas vērtības noteikšanā ir jāņem vērā arī to pārdošanas noteikumi, izriet no Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta un Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta normām.
- 35 Lai gan ekonomikas dalībnieks nevar izvairīties no Savienības tiesību normu ievērošanas, norādot uz savām līgumiskajām saistībām, ievesto preču muitas vērtības noteikšana tomēr nevar notikt abstraktā veidā. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tā ir balstāma uz noteikumiem, uz kuru pamata tiek veikta attiecīgā pārdošana, pat ja tie atšķiras no parastās tirdzniecības prakses vai var tikt uzskatīti par attiecīgā veida līgumam neierastiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1986. gada 4. februāris, *Van Houten International*, 65/85, EU:C:1986:53, 13. punkts). Tiesa ir arī nospriedusi, ka, lai novērtētu, vai ievesto preču muitas vērtība atspoguļo to patieso ekonomisko vērtību, ir jāņem vērā pirkuma līguma pušu konkrētais tiesiskais stāvoklis (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 15. jūlijs, *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, 38. punkts). Līdz ar to tas, ka, nosakot šo preču muitas vērtību, netiktu ņemti vērā pārdošanas noteikumi, būtu ne tikai pretrunā Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta un Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta normām, bet arī izraisītu rezultātu, kas nedotu iespēju atspoguļot minēto preču faktisko ekonomisko vērtību.
- 36 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī Savienības Muitas kodeksa 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ievesto preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām to darījuma vērtībai nav jāpieskaita izmaksas, kas ražotājam faktiski radušās, preces pārvadājot līdz vietai, kur tās ievestas Savienības muitas teritorijā, ja saskaņā ar nolīgtajiem piegādes noteikumiem pienākums segt šīs izmaksas ir ražotājam, un šīs izmaksas nav jāpieskaita pat tad, ja tās pārsniedz cenu, ko faktiski maksā importētājs, ja vien šī cena atbilst minēto preču patiesajai vērtībai, bet par to ir jāpārliedzinās iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 29. panta 1. punkts un 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 70. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ievesto preču muitas vērtības noteikšanas vajadzībām to darījuma vērtībai nav jāpieskaita izmaksas, kas ražotājam faktiski radušās, preces pārvadājot līdz vietai, kur tās ievestas Eiropas Savienības muitas teritorijā, ja saskaņā ar nolīgtajiem piegādes noteikumiem pienākums segt šīs izmaksas ir ražotājam, un šīs izmaksas nav jāpieskaita pat tad, ja tās pārsniedz cenu, ko faktiski maksā importētājs, ja vien šī cena atbilst minēto preču patiesajai vērtībai, bet par to ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai.

[Paraksti]